

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 31.

WE SRZODĘ DNIA 18. KWIEŃNIA 1798.

Z Wiednia d. 11. Kwietnia.

W niedzielę z powodu Cesarowej Jmci wywodu była wielka u dworu gala.

Przed wywodem miał akredytowany tu ambasador Francuzki obywatel Berna dotte u Cesarzowej Jmci, a potem u Arcy Xząt i Arcy Xźniczek wstępłą audyencyą.

[Z Włoch d. 30. Marca.

D. 9 Ventose (27 lutego) postanowił dyrektoryat Cysalpinski wyrokiem swoim w Medyolanie, Bergamo, Breścia, Modena, Ferrara i Faenza 6 kryminalnych kommissy. Z przepisanych dla nich instrukcyi następujące tu tylko przytoczymy punkta: "Kto kolwiek prowadzi korespondencyą dążącą do nadwergżenia bezpieczeństwa rzeczypospolitey; kto kolwiek przeciw demokracji co przedsięwzemie; kto kolwiek rozpuscita wieści czyniące wątpliwość o trwałości, spokojności i całości rzeczypospolitey Cysalpiskiej, lub ducha obywatelskiego mogące zmieszać; kto kolwiek obali znak iaki wolności... bę-

dzie śmiercią ukarany. Cztery głosy są w tych kommissyach dostateczne do skazania winowaycy na śmierć. Jeżeli który Cysalpinczyk o wspomnionych wyżej wieściach z zagranicy donosi, będzie na zawsze wygnany i z dobr jego potroyny po-datek wybierany.

Zawarty między rzecząpospolitą Cysalpinską i Francuzką traktat alliansu i handlu, który całkiem na stronę Francyi z uciążliwością Cysalpinow iest zrobiony, sprawił w Medyolanie i w całym kraiu wielkie nieukontentowanie. Dyrektoryat wydał z tego powodu pod d. 18 marca odezwę, w której stara się zaspokoić lud, i oświadcza, że ten traktat iedypem iest sposobem do uratowania rzeczypospolitey Cysalpiskiej. Rada młodszych przyjęła d. 15 marca ten traktat, a rada starszych po uczynionym roztrząśnieniu potwierdziła go d. 20.

Armia Cysalpiska składa się rachując w to posiłkowe korpus Polakow z 10, 539 ludzi. Do tego przydać potrzeba wię-

że teraz 25,000 na żołd Francuzkiego woyska.

Podług wiadomości z Genui, Francuzi gotują jakąś tajemną na śródziemnym morzu wyprawę, która się jednak wkrótce wyjaśnić musi. Do tej wyprawy przeznaczają, 1) Francuzko-Wenecką flotę od 24 wojennych okrętów, która nie dawno z Korfu wyszła i pod Sycylią miano ją widzieć; 2) sześć Francuzkich liniowych okrętów, wiele fregat i pewna liczba transportowych okrętów, na których 17,000 woyska będzie z Tulonu; 3) wszystkie transportowe okręty, które w Ankonie, w Civitavecchia, Genui, Marsylii, &c. zebrać mogli, na których znówu znaczna liczba woyska popłynie. Całą tą wyprawą komenderuje generał Baraguey d'Hilliers, a wylądowym wojskiem generał Malsena, który zaraz po przybyciu generała Brune do Rzymu do Genui przyjedzie.

Generał Malsena mimo wymierzonych przeciw jego osobie w wojsku i w korpusie oficerów poruszeń, obiał najwyższą kommandę w Rzymie, i zaraz odezwę do armii wydał, w której uczynione mu obwinienia za potwarz oświadcza, zaśluga swoje wylicza, zebranie się oficerów, iako przeciwnie ustawom ogłasza, i kończy zapewnieniem, że serce jego nie jest do zemsty zdolne.

Uroczystość związku rzeczypospolitey Rzymskiej była dnia 20 marca z największą okazałością na placu Watykanu obchodzona. Wszystkie urzędy, brygady Francuzkiego woyska z swem sztabem i deputowani z wszystkich prowincy rzeczypospolitey znajdowali się na tej uroczystości.

Z Rzymskich kardynałów nie znajdu-

je się tylko 6 w Rzymie, którzy po części dla choroby nie mogą się oddalić z Rzymu.

Miasto Pesaro zostało przez kemmisaarza dyrektoryatu obywatela Guiccardi do rzeczypospolitey Cysalpińskiej przyłączone.

W Neapolu wydał rządca tego miasta, Xzę Pignatelli, imieniem królewskim obwieszczenie, w którym mówi, że Król Jmć z wielkim nieukontentowaniem postrzegł w tutejszey stolicy zbytek młodzieży w używaniu cudzoziemskich dziwacznych fryzur i nieprzystoynych z gorszeniem dobrzemyślących obywateli stroiów. Król Jmć chce temu nierządowi zapobiedz, i nakazuje, żeby się każdy do swego stosownie stanu ubierał, a szczegulniey szlachta ma dać drugim klasom ludu dobry przykład. Ci zaś, którzy przeciwnie temu rozrządzeniu postąpią, będą surowo ukarani.

Z Bazylei d. 28 Marca.

Domyślają się, że pierwszem zadaniem zebrać się mającego w Araucii prawodawczego, będzie ułożenie zawrzeć się mającego z Francją zaczepnego i odpornego alliansu, który spodziewają się, że nie będzie tego gatunku, iak zawarte z Cysalpińską i Batawską rzeczypospolitemi traktaty alliansu. Potrzeba wyznać, że alliansie tego gatunku pożyteczniejsze są dla Francyi iak samo posiadanie tych krajów. Obydwie te rzeczypospolite ledwie 7 millionów mieszkańców liczące, każda z nich trzyma 50,000 woyska na rozkazy Francyi i ponosi wszystek koszt na nie. Nowa rzeczypopolita Rzymska zapewne tym samym sposobem urządzona będzie; przyymie na swój żołd 20, lub 25,000

Francuzkiego woyska, i tyleż drugie swego wystawić będzie musiała. I tak z samey siebie dosyć już potężna Francya, oprocz utrzymującey u siebie armii, będzie miała w obcych krajach nie ią niekosztującego przeszło 150,000 woyska gotowego zawsze na swoje rozkazy.

Z Medyolanu d. 22. Marca.

Nakoniec rada starszych potwierdziła całkiem traktat alliansu z rzeplią Francuzką.

Oczekuią tu jenerała Brone, który obeymie kommandę nad armią Włoską. Jenerał Barragüey d'Hilliers przybył onegdaj do Medyolanu. Jenerał St. Cyr od kilku dni tu się znajdujący wyjeżdża do Rzymu. Zapewnia ią, że jenerał Malsena jest przeznaczony do kommanderowania woyskiem zgromadziącym się w Genui, względem czego tysiączne czynią domysły.

Nie nie jest bardziey zadziwiającego, iak co się od kilku dni w Genui dzieje. Jenerał Berthier w dzień zaraz przybycia swego oddał dyrektoryatowi Liguryjskiemu depeszę, i stosownie do niej wzięto wszystkie małe i wielkie okręty w szystkich portach tej rzezypospolitey w rekwizycyą. Dnia 17 gdy wybrano 45 okrętów, na których mają być woyska Francuzkie zaambarkowane, których liczbę do 20,000 ludu podają, i do Genui z Prowan cyi i Medyolańskiego przybywają, zdjęto nazad embargo. Rezolucya rady 69, w tej mierze wydana, opiewa: "Zważając, iż wiele natym rzeplitey Liguryjskiej zależy, aby spieszo zamiary rzepley Francuzkiej wspierała, oświadcza nagłość i nakazuje &c. Na sejsyi d. 18 raz sama rada postanowiła uroczystość wdzięczności dla jenerałów Buonaparte i Berthier na d. 21 marca; ale d. 20 doniosł dyrektory-

at obydwom radom, że jenerał Berthier tego dnia do Medyolanu odjeżdża; więc odłożono ią do powrotu iego nazad. Na teyże sejsyi czytano list tegoż jenerała z podziękowaniem do dyrektoryatu napisany. "W tym momencie odbieram, Obywatele dyrektorywie, akt ciała prawodawczego, który stanowi uroczystość wdzięczności dla armii Włoskiej i bohaterów teyże armii. Mam honor oświadczyć wam imieniem tey niewyciężoney armii czułość, za te pełne przychylności do wolności. Co do mnie, rząd mój rozkazał mi uspięrać ustanowioną rzezypospolitą Liguryjską; nie wątpię zatym o mey gorliwości, i lud niechay będzie, pewny, że armia Francuzka, którą mam honor kommanderować, przyłoży się do utwierdzenia iego wolności i szczęścia. Potrzeba się spodziewać, że wnet znikną tyrani morzów; wolność ta doprowadzi rzezypospolitą waszą do naywiększey szczęśliwości. Proszę was byćcie słomaczami mey wdzięczności dla obydwóch rad ciała prawodawczego.

Podpisano Berthier.

Jenerał ten był tu poprzedzony odezwą, w głównej kwaterze w Genui d. 17 Ventose (d. 17 marca) wydaney a przedwczoraz ogłoszoney, która naywiększe tu sprawiła wrażenie, i oraz przyspieszyła przyjęcie traktatu alliansu od rady starszych. Oto i sta odezwa:

Jenerał Berthier do ludu rzezypospolitey Cisalpińskiej. Traktat alliansu z rzezypospolitą Francuzką jest jedynym sposobem do zapewnienia waszey wolności, i oraz ostatnim przeciw tyranii wymierzonym ciosem. Wielką zdradę przeciw waszey układano szczęśliwości; mamy już

niektóre ślady tego spisku. W iednym czasie starano się wzruszyć armią Francuzką przeciw swem obowiązkowi, i podniecać rozruchy w niektórych waszych departamentach; pewni dziennikarze byli zapłaćeni dla oszukiwania was i dla czerwienia narodu Francuzkiego. Lecz wiadomo wam, że potwarz nieuchodzi darmo: kontrarewolucyoniści ci rozpuszczali, że Francuzi i Cysalpinowie rzną się na wzajem. Deputowany ieden rady starszych, (ale powiem z ukontentowaniem, że to jest cudzoziemiec na gruncie rzeczypospolitey Cysalpinskiej) układał zdradę przeciw rzeczypospolitey z iey nieprzyjaciół. Kilku zdraycow zaprzędanych obcym, mieszczą się zapewne na pierwszych urzędach waszego rządu, a inni czasem przez mniey bacznego zapal, czasem przez niewiadomość, służą mimo chęci waszym nieprzyjaciółom. Ludzie Cysalpinski! możecie że na ieden moment zapomnieć, żeś winien twą wolność, krwi Francuzkiej na twej rozlanej ziemi, licznym cierpieniom i ofiarom wielkiego narodu, który jest dzisiaj powszechnym podziwieniem przedmiotem. Tak jest, Francuzi są i będą zawsze twemi przyjaciółmi, i będą umieli utrzymać zaczęte przez nich dzieło. W wydanych przezemnie rozkazach do ukarania kontrarewolucyjnych i bezczelnych dziennikarzy, którzy z nieprazywitością onarodzie Francuzkim pisali, i w akcie obwinienia iednego z reprezentantów, ozdradę przeciw oyczyźnie i armii Francuzkiej, szanowałem zasady wolności, któreśmy wam nadali, chociaż zależało odemnie użyć wojskowych środków, ponieważ szło o bezpieczeństwo armii. Ludzie Cysalpinski bądź spokojny! Niechay się ci

iedynie trapią, którzy cię w okropney anarchii pogrążyć i wolności pozbawić usiłowali. Do rządu należy Francuzkiej rzeczypospolitey odpowiadać twemu rządowi, że naysciślejsza przyjaźń między tobą i Francuzami ciągle panuje. Co do mnie, nigdy ci nieprzestawałem dawać przychylności do twego kraju dowodów, i chętnie bym życiełożył dla zapewnienia twego szczęścia i wolności. Lecz oświadczam ci przytym, że użyję mężnie i z stałością powierzoney mi władzy do ziednania rzeczypospolitey Francuzkiej poważenia, zapewnienia twej spokojności i wolności, tudzież zachowania fortecy od zdrady.

Podpisano *Berthier*.

Na rekwizycyą tego jenerała aresztowano kilku dziennikarzy, i domyslaia się, że wielka rada zatrudniała się wczoray w tajemnym wydziale aktem oskarżenia iednego członka ciała prawodawczego, którego nie wymieniaia; ale rozumia, że jest ieden z patryotów Weneckich.

Z Londynu d. 30. Marca.

Dnia 22 Xz Bedford uczynił w wyższej izbie obiecaną propozycyą do adresu do króla o oddalenie terażniejszych ministrów. Spory z tego powodu trwały od rozpoczęcia selsyi aż do godziny 3 z rana, i propozycja ta 113 głosów przeciw 13 odrzuconą została. Gdyby się propozycja Xcia Bedford utrzymała była, czego się spodziewać nie można było, mówia ministeryalne pisma, miał król do zagranicznych interesów P. Focha, a do wewnątrznych hrabiego Moira wezwać. Xz Bedford miał bydź pierwszym lordem admiralicyi, P. Grey pierwszym kanclerzem &c.

Dnia 29 odebrał rząd dalszą wiadomość

mość o przygotowaniach we Francji do wyprawy przeciw Anglii. Od 14 dni wiadać w nieprzyjacielskiej marynarce i armii wielkie przygotowania, i w niektórych miejscach здаie się już być wszystko do wyścia na morze w gotowości. Prawdziwy jednak cel nieprzyjaciela здаie się przeciw Irlandyi zmierzać, a mniema-ny atak Anglii jest tylko na pozor. W Brest wielka panuje czynność: 9 liniowych okrętów i 13 fregat здаią się być do wyścia na morze gotowe. Następujący list jednego officyera z eskadry admirała Strachana dokładniejszą czyni o tym wiadomość:

*Na wysokości Havre d.
25. Marca.*

W tym porcie znajduje się 4 fregat i 5 korwet, z których pierwsza i jedna z ostatnich są do wyścia na morze gotowe. Wczoraj weszliśmy na neutralny okręt, który nas uwiadomił, że wiele zdatnych maytków przed dwiema dniami ładem przybyło do Brest, gdzie do wyprawy wprost z tamąd wielkie czynią przygotowania. W porcie tym znajduje się wiele płaskich łodzi o dwóch armatach, jedna na przodzie druga w tyle, z których już 22 na prze-strzeni portu gotowych stoi. Kiedy się zbliżemy postrzegamy żołnierzy uczących się wiosłami i żaglami robić. Łodzi te są opatrzone w liny, żagle, wiosła i każda z nich niesie 70 do 80 żołnierzy: 14 możemy ich narachować, które w kilku dniach wystawione były. Wszystkie okręty, z którymiśmy dotąd mówili, zgadzały się iednostajnie, że nieprzyjaciel sto takich łodzi wystawić chce; lecz z innych stron potrzeba wnosić, że on tylko udae, że chce do Anglii powszechny przypuścić at-

ak, aby prawdziwą przeciw Irlandyi ukryć wyprawę.

Lord Fitzgerald uszedł z Irlandyi na łodzi do Francji. Szyper który się szczy-ci, że go przewiozł, będzie musiał 6 miesięcy więzienia odprawić.

Pewna liczba ziednoczonych Irlandczyków zaszczerpiła drzewo wolności d. 17 t. m. w Denoughmore w hrabstwie Königia; ale żołnierze wnet ich rozpędzili. W Belfast 7 podeyrzanych wzięto do więzienia osób. Dzień S. Patrycyusza, który buntownicy na uskutecznienie swego planu przeznaczyli, bardzo był świetnie w zamku Dublińskim obchodzony. Wice król, jako wielki mistrz orderu Patrycyusza, zgromadził kapitułę, na której przy-iał na kawalerów hrabiów Ormond i Osborn i Visconti Dillon. Defenderowie nie-przestają po miastach i wsiach okropnych wyrabiać mordow, gdzie kupami po sto wpadać mogą i oporu nie znajdują.

Inkwizycya Arthur O'Connor i jego spółwinnych w przyszłym zacząć się miesiącu, i los jego zadecyduia.

W Faversham aresztowano iednego człowieka, który rysował królewską prochownię, i wiele podeyrzanych papierow znaleziono przy nim, których nie miał czasu podrzyć.

Presbiterianie i inni dissenterowie w Irlandyi. oświadczyli się za rządem przeciw każdemu zagranicznemu nieprzyjacielowi.

Jeden z naszych żeglarzy na północnym morzu, który około Texel płynął, postrzegł tam dziesięć do wyścia na morze gotowych wojennych okrętów. Admirał Curtis stoi w Plimut z eskadrą od 7

liniowych okrętów na każdy rozkaz do wyścia na morze gotową.

Los Szwaycaryi największe tu wrażeń uczynił. — Ostatni pakebot przybył w 36 godzin z Cuxhaven do Jarmut.

Z Jarmut wyszła na morze pod komandorem Donal z 1 okrętu od 74 i dwóch od 64 armat złożona eskadra, dla pływania około Texel. Lord Duncan wybrał sobie, iak mówią, liniowy okręt Camperdowne na Hollendrach zdobyty, na swoją banderę, w wyprawie na północne morze. Do Irlandzkich brzegów dla zmocnienia tamtejszej siły morskiej, posłano jeszcze pod admirałem Tompson kilka wojennych okrętów.

Amerykański konsul P. Williams przy był tu z Hamburga.

W Dworku czynią inkwizycye z aresztowanych spiskowych. Woysko stoi spokojnie; wielu aresztowanych przesyłają na flocie. W Cork obawiano się także poruszeń; woysko i artyllerya stę stanęła pogotowiu.

Uważają, że teraz na Kazania postać Biskupa Londyńskiego, które w St. James miewa, wiele ludzi uczęszcza, gdzie przed tym niktogo niebywało, i że im większe niebezpieczeństwo grozi! tym lud nabożniejszy bywa.

Rusyski poseł hrabia Woronow i Amerykański poseł P. King mieli wczoraj z lordem Greyville konferencyę.

Lord Spencer zagawit w liście w Loid kawiarni ogłoszonym, że zaraz dwie fregaty do wyszukania i okrycia rozrzuconych kupieckich z Jamayki floty wysłał.

Berneńczykowie wiele wydali wex'ów do Anglii, które w 3 dni po wniesiu Francuzów do tego miasta są datowane. Rząd

nasz, iak słyhać, ma zaareztować te pieniądze, żeby się Francuzom nie dostały wręce. — W krotce będzie nowy bill w parlamencie względem mieszkających w Anglii cudzoziemców proponowany.

Admirał Nelson objął komendę nad eskadrą przeznaczoną do zmocnienia flot-admirała St. Vincent.

Ostatnie z Chin listy donoszą o uspokojeniu tam rozruchow, i terazniejszy Cesarz utrzyma się na tronie. — Londyńskie korespondujące towarzystwo jest znówu czynne; zamysła zwołać nowe zgromadzenie, dla poparcia wniosku Xela Bedford względem oddalenia ministrów, iako iedyndego sposobu do uratowania kraju.

Rozpuszczono tu wieść, że nasze okręty wojenne op nowały Hollenderskie osady na Moluckich wyspach; lecz to potrzebuje jeszcze potwierdzenia.

Podług ostatnich wiadomości z Lizbony woyska Portugalskie maszerują na granice. Wiele angielskich kupców zabiera się do opuszczenia Lizbony. Jenerał Angielski Stuart był proszony do powrocenia kluczy od miasta Lizbony, czego jednak uczynić nie chciał. — Lord Bridport nie wyjdzie prędzej, aż po przesileniu dna z nową wielką flotą na morze. — Mieszkańcy nadbrzeżni będą w piki-uzbroieniu. — Admirat Duncan leży chory.

Z Kasztadt d. 28. Marca.

Minister Pełnomocny Cesarski przesłał wczoraj w wieczor ministrom Francuzkim notę deputacyi Rzeszy pod dnem 22 t. m. Przestanie to nastąpiło w tym samym w sposobie, iaki był zachowany w przedostatniej notce, to jest: że hrabia Metternich nie nadawszy iey swego potwierdzenia, był tylko pośrednikiem między

dzy deputacyą Rzeszy i legacyą Francuz-
ka.

Dzisiaj z rana pełnomocnicy Francuz-
cy przestali ministrowi pełnomocnemu Ce-
sarskiemu notę następującą:

“Ministrowie rzeczypospolitey Fran-
cuzkiej z podziwieniem widzą przez notę
przesłaną im od ministra pełnomocnego
Cesarskiego, że zamiast zatrudnienia się
skutecznie uzupełnieniem nadziei tak dłu-
go na próżno od ludu oczekiwanej, przyy-
mując dla wynadgróżenia szkód na le-
wym brzegu Renu poniesionych sposób, od
dawna już przewidziany i zapowiedziany,
sposób któremu w gruncie swego sumnie-
nia każdy deputacyi członek sprawiedli-
wości i potrzeby zaprzeczyć nie może, de-
putacya Rzeszy po długiej zwłoce przesta-
je na powtorzeniu niegruntowney nadziei
nabycia części kraju na drugim brzegu Re-
nu położonego, i na powtornym przypo-
maieniu propozycji, na którą, że ministro-
wie rzeczypospolitey Francuzkiej dosta-
teczną i do czasu stosowną w nocie swo-
jej pod dniem 25 Ventose dali odpowiedź,
każdy człowiek rozsądny uzna. Ministro-
wie rzeczypospolitey Francuzkiej, zakli-
niają deputacyą Rzeszy na imię ludzkości,
aby nie zwlekła dłużej dzieła pacyfikacji,
przez zawczesne roztrząsania, a tym sa-
mym spóźnienie wytłomaczenia się wzglę-
dem sposobu wynadgróżeń bez którego
nie podobną rzeczą, aby uskutecznione zo-
stało. Deputacya Rzeszy zupełnie prze-
konaną być powinna, że w dalszym roz-
trząsaniu rzeczpospolita Francuzka nic nie
odrzuci, co tylko będzie sprawiedliwego,
i zgodnego z wspólnym interesem oby-
dwóch mocarstw.

Ministrowie rzeczypospolitey Francuz-

kicy oczekują prędkiej, szczerzej i otwar-
tey odpowiedzi na przedmiot w niniejszej
i poprzedzającej wyrażony nocie do któ-
rey się odwołują. W Rasztadt dnia 7 Ger-
minal (27 marca) roku 6 rzeczypospolitey
Francuzkiej.

Podpisano *Treillard. Bonnier.*

Na dzisiejszy deputacyi sejsyi czyta-
na była ta nota ministrow Francuzkich
wraz z listem, który minister pełnomocny
Cesarski przy przestaniu Conclusum depu-
tacyi Rzeszy pisał; skutkiem naradzeń by-
ło, że po dostatecznym rozważeniu iey tre-
ści głosować względem iey będzie. Na
teyże samey sejsyi czytano listy donoszą-
ce o nowych nieprzyjacielskich krokach
przeciw fortecy Ehrenbreistein; piszą w
nich, że Francuzi przecięli utrzymywaną
wodą z tą fortecą komunikacyą.

Z Wenecyi d. 21. Marca.

Woyska Cesarskie znajdujące się w
okolicach Padwy ciągle udają się ku We-
ronie. Dowiadujemy się także z Udine, że
jazda rozłożona w Fryolu w też same uda-
ła się stronę; miejsce iey zastępują inne
woyska idące z okolic Laybach.

Potwierdza się wiadomość, że eska-
dra Francuzko-Wenecka, która z Korfu
wyszła na kotficy przed Syrakuzą w lic-
bie 14 okrętów i fregat stanęła, i że reszta
iey składająca się z 18 okrętów i fregat w
tymże samym czasie przed Melsyną i Tra-
pano stanąć miała. Na tey eskadrze znaj-
duje się 6000 woyska. Gazeta iedna Wło-
ska mówi, że obcięcie portów tych w po-
sejsyą jest iednym z sekretnych artykułów
traktatu pokoju między dworem Neapoli-
tańskim i rzeczpospolitą Francuzką za-
wartego. Lecz prędzej wierzyć można,
że te siły morskie udały się iedynie do Sy-

cylii, dla oczekiwania posiłku wyszłego z Tulonu, który także woysko lądowe prowadzi, i gdy się złączą udadzą się do Kadyx dla połączenia się z flotą Hiszpańską.

Listy z Bononii pod dniem 14 donoszą, że przez miasto to przechodzi wiele woysk Francuzkich idących wzmocnić armią Rzymską.

Z Strazburga d. 29. Marca.

Elekcye w większej części naszych kantonow odbyły się dosyć spokojnie i wybor padł na znanych dobrze patryotow. W Scelestadt i niektórych okolicznych miejscach zaszły kłótnie na zgromadzeniach pierwiastkowych, i ztąd dwoiste wybory wypadły. W tych dniach przejeżdżało przez miasto nasze do Wiednia wiele osob z świty ambasadora Berna dotte.

Z Florencyi d. 12. Marca.

Miasto Terni w Xtwie Spoletto w teraźniejszey rzeczypospolitey Rzymskiej doznało nieszczęśliwego losu. Mieszkańcy tego miasta powstali w mąszie przeciw Francuzom i wszystkim, którzy się w ich dostali ręce w pień wycięli. Jenerał d'Allemagne kommanderujący tym czasowo w Rzymie, wysłał zaraz przeciw nim korpus woyska; wszyscy co się opierali w pień wycięci byli i miasto zrabowane zostało.

Z Kadyx d. 9. Marca.

Lord St. Vincent (Jervis) o którym rozumiano, że wszedł do Lizbony, jest w tym momencie z 12 okrętami w odnodze Jeremie na brzegach Afryki o kilka mil na południe od kapu Spartel, i stoi w takim położeniu, że się złączyć może z dywizją od 12 okrętow blokującą Kadyx,

za pomocą tego samego wiatru, który ułatwi wyście floty naszej. Ta ostatnia zdaie się iednak czynić urządzenia do niebawnego wyścia pod żagle i opatrnie się w żywność na 4 miesiące.

Dwie fregaty merkuryuszem ładowane mają także wyść do Veracruz i Buenos Ayres. Są ieszcze cztery inne gotowe mające na sobie gwardye Hiszpańskie i rozkazu tylko do wyścia od Xcia Pokoju oczekują. Okręt Monarcha od 74 armat nie należący do wielkiej eskadry ma zawieść do Meksyku nowego wice króla Azanza, którego ekwipaże już są zaambarkowane; okręt ten spodziewa się w krótce z wschodnim wiatrem za pomocą nocy wyść pod żagle.

Co się tyczy eskadry, która nas blokuje, stoi ona zawsze tak blisko, że ją z portu widzieć można, a iedna iey widetą daleko ieszcze bliżej stoi, dla przyjrzenia wszystkiego, co się w naszym porcie dzieje. Dywizya admirała Jervis czuwa z swej strony z wielką niespokojnością; wszystkie statki przechodzące około iey stanowiska zatrzymuje i dowiaduje się, iezeli gdzie niepostrzegły eskadry Tulońskiej, ponieważ pokazuje się, że połączenie tej eskadry z naszą, jest celem niespokojności admirała Angielskiego. — Według ostatnich wiadomości pod dniem 5 z obozu S. Rocha, znajduje się teraz w porcie Gibraltarskim 1 okręt od 58 armat, dwie fregaty od 40 i 24 armat, iedna brigantina od 18 armat i iedna fregata Portugalska od 36 armat. Jeden korsarz portu tego, zabrał na rzece Tanger korsarza Francuzkiego i kapitan iego wysadził na brzegi S. Rocha część zabranych niewolników.

D O D A T E K

D O N° 31.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE ŚRZODĘ DNIA 18 KWIETNIA 1798.

Gdy w obwieszczeniu pod dniem 22 Januاری roku bieżącego do wierzycieli Nayaśnniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta względem weryfikacyi ich pretensyi do tegoż mianych, przez wspólną Nayaśnniejszych trzech dworów kommissyą wydanym, terminu do stawienia się tymże podług potzadku ich zapisania od Nru 1 do 120 ciągle w dniach od 19 marca do 30 kwietnia roku bieżącego następnie przepisane zostały; co się teraz aktualnie ex-ekwuje, do stawienia się zaś tymże wierzycielom od Nru 121 zapisanym, następujące terminu są wyznaczone, to jest:

Dzień 1. maia podług kalendarza Rzym. skiego, roku bieżącego dla wierzycieli od Nru. 121 aż do 134 wciąż wpisany.	Dzień 4.	Junii od Nru 331 i 610
	5.	detto od Nru 332 do 354
	6.	detto od Nru 355 — —
	11.	detto od Nru 356 do 374
Dzień 3. maia dla tychże od Nru 135 do 148	12.	detto od Nru 375 do 386
7. detto od Nru 149 do 164	18.	detto od Nru 387 do 400
8. detto od Nru 165 do 175	19.	detto od Nru 401 do 415
9. detto od Nru 179 do 190	20.	detto od Nru 416 do 443
10. detto od Nru 191 do 210	21.	detto od Nru 444 do 461
14. detto od Nru 211 do 222	25.	detto od Nru 462 do 473
15. detto od Nru 223 do 240	26.	detto od Nru 474 do 488
16. detto od Nru 241 do 248	27.	dd. od N. 489 do 505 i N. 614
21. detto od Nru 249 do 258	28.	detto od Nru 506 — 520
22. detto od Nru 259 do 275	Dzień 3.	Julii pod Nru 521 — 539
23. detto od Nru 276 do 290	4.	detto od Nru 540 — 554
24. detto od Nru 291 — —	5.	detto od Nru 555 — 575
30. detto od Nru 292 do 310	9.	detto od Nru 576 do 598
31. detto od Nru 311 do 330	10.	detto od Nru 599 do 619

Zaleca się więc niniejszym obwieszczeniem wszystkim wierzycielom pod wzwyz wyrażonemi Numerami zapisanym, aby każdy z nich, w dniach swym respective Numerom przepisanych, przed wspólną Nayaśnniejszych trzech dworów kommissyą, osobście, lub przez umocowanego ze swej strony plenipotentu, nie othytne się stawiał, i to wszystko co mu w wzwyz wyrażonym obwieszczeniu przepisane zostało, a nadewszystko następujące postępowania prawidła, zachował; to jest, żeby każdy z pomimonych wierzycieli, na trzy dni naymniey przed wyznaczonym sobie podług swego Numeru do weryfikacyi te minem, u JW. pełnomocnika Nayaśnniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta, ze swym dokumentem oryginalnym stawiał się, a to tym Księciem, aby tenże JW. pełnomocnik był w stanie dać potrzebnego kommissyi na czas naznaczony objaśnienia.

Dopełniwszy tego, iż wierzyciele przed kommissyą na terminach sobie przepisanych, o godzinie 9ey z rana, bądź osobście, bądź przez swych plenipotentow,

stawić się mają. — Bęła oraz obowiązani podać memoryał w języku Niemieckim, lub Francuzkim, w którym wszystkie okoliczności, któremi do posiadcy wszelkich swych pretensyi przyszli, wyszczególnią; tudzież złożyć wszystkie dokumenta oryginalne, które tylko na poparcie ich pretensyi służyć mogą i dać wszelkie objaśnienia, których też kommissya wymagać od nich za rzecz potrzebną osądzi, oczekiwać na koniec, do poki ich pretensye, w miarę dowodów za sprawiedliwe uznane, w Etat długów przyznanych, wpisane nie zostaną.

Gdyby zaś który z wierzcicieli tych wżwyż wyrżzonych przepisow nie zachował, lub też stawić się osobiście, albo przez swego plenipotentą, na przeznaczonym sobie terminie zaniedbał; tedy tym samym w prawie swoim upadnie, pretensya jego za nie ważną i nie byłą uznana będzie, i wszelkie przyczyny, któreby na usprawiedliwienie swego niestawienia się na terminie przywodził, zwłaszcza że każdy miał dostateczny przeciąg czasu do ułożenia swych interesow sobie pozwolony: pod żadnym pretekstem przyjęte nie będą.

Dan w Warszawie dnia 29 marca 1798.

Kommissya Najjaśniejszych trzech dworow do uregulowania długow Najjaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta i bywșey rzeczypospolitey Polskiej.

Z Bruzelli d. 29. Marca.

Dnia 24 i 25 marca odbyły się tu z wielką wrzawą zgromadzenia pierwiastkowe. W dwóch spalono sekretnie głosowanie, a w innym, gdzie obywatel Mallarmé przydował zamknięto drzwi i wartę przed niemi postawiono. Wiele obywatelow zostało iako synowie lub krewni emigrantow z zgromadzeń oddaleni, co zmniejszyło liczbę głosujących. Prawie wszystkie parafie już pokończyły elekcyę. Na deputowanych departamentu Dyle przeznaczają powszechnie obywatelow Mallarmé, Crașous i żyda Nathan.

Z Paryża d. 28. Marca.

Wiadomość o wyściu pod żagle naszej eskadry z Tulonu, w wielu dziennikach jest odwołana.

” Wypis z listu pisanego z Gujana, od jednego z wyprowadzonych reprezentantow. „— Los nasz bardzo niemiły odmianę podpadł. Otrzymano rozkaz przeprowadzenia nas w stronę osady, najmniej osiadłą, i w istocie nie można było stosowniejszego na to wybrać miejsca, iak Sinamarie. Wioska ta o 30 mil od morza,

ma tylko 10 lub 12 domow z których najpiękniejszy porownany byđz nie może z najmizerniejszą chałupą. Tak blisko leży pomieszkania dzikich mieszkańców tego kantonu, że prawie co godzina odbieramy od nich wizyty. W tym momencie 6 z nich zastanawia się z największą uwagą i podziwieniem, nad literami, które na tym papierze piszę. Tak są uprzymi i grzeczni, że wierzyć wypada, iż człowiek tylko w stanie natury jest dobrym. Wszystko tu iest otwarte, wszystko zależy od upodobania pierwszego przychodnia, nie masz iednak przykładu, aby który z tych dzikich ludzi, kradzież popełnił, nie miał z tych rzeczy, które za konieczne potrzebne uważamy. Mają ochotę do wszystkiego, co dla nich iest nowym, i żądają z tą prostotą i ochotą z iaką wszystko dawać zwykli, co ich iest własnością. Jeden z nich prosił mnie o moy zegarek a szczególnie o łańcuszek, offiarując mi za to wszystko co posiada, a odpowiedź moja lubo życzeniom jego przeciwna, na moment nawet, wesoły iego postaci nie zmieniła. Lubią bardzo Europeyzykow

i nie nawidzą murzynów, przeciw którym chcą nam dopomagać, gdyby sobie w czym nadto pozwalali, czego jednak wcale obawiać się nie potrzeba, od ich pełnego spokoyności charakteru. Wszystko tu jest w prawdziwym stanie natury. Szczęściem kraj ten tak jest urodzajny, że małe pole wydaie dosyć płodów i roślin, do wyżywienia wielu ludzi. Połow ryb i polowanie równie są obfite, z tym wszystkim ryby i zwierzyne mamy tylko od naszych sąsiadów, którzy ją strzałami z nadzwyczajną zręcznością zabijają. Trzech z nas w tych dalkich stronach, szczególniejsze ukontentowanie spotkało. Kilku mężczyzn i kobiet, opuściło wszystkie zabawy, które im znaczny majątek w stolicy osady mógł sprawiać, dla służenia u Bartelemeju, Pichegru i u mnie. „

Ostatnie wiadomości z Neapolu wielkie czynią podobieństwo, że w tym kraju w krótkie znaczne zaburzenia nastąpią. W wielu miastach odprawiają się tajne schadzki, zatrudniające się planem demokratyzowania. — Kapry nasze wiele znowu okrętów zabrası, między innemi jeden Duński przeznaczony do St. Thomas, z Hamburga płynący, a który był dwa razy w iednym Angielskim porcie.

Wkrótce obchodzone będzie święto młodości. Minister interesów wewnętrznych podał tutejszym cyrkulom listę książek mających być rozdanych młodzieży w szkołach będącej.

Rada 500 postanowiła, że wierzyteli dawnego zakonu jezuitów, są wierzyteliami rzeczypospolitey.

Orientalista nasz obywatel Lan-

glois, uda się do Korfu z Grecką i innymi wschodnich narodów drukarnią.

Dyrektoryat wezwał radę 500 do przedsięwzięcia środków potrzebnych, ażeby prowizya od pożyczki Angielskiej regularnie była wypłacana, i w tym celu komisyją oddzielną wyznaczono. — Między więźniami w Bicetre w kaydanach będącymi, widzieć można młodego piękney figury człowieka, który kaydany 40 funtów ważące swego oycę wraz z nim w więzieniu będącego, gdy idą, z największym uszanowaniem dźwiga, a tym samym ciężar swoy podwaja.

W departamencie Aveyron, wilk ieden, który już wielu ludziom i bydłom szkodził, ranił iednego owczarza. Brat iego pośpieszał mu na pomoc, gdy ten zawołał: „I tak zginąłem, choć iednak życie moje poświęcić, dla wstrzymania nieśczęścia innych osob. W tym rzuca się na wilka, w pycha mu iedną rękę w paszczekę, uchwyciwszy drugą część niższą szczęki i trzymał tak długo dopoki mu na pomoc nie przybiegli i wilka nie zabili.

W raporcie reprezentanta Bailleul, względem zdarzeń 18 fructidor znaydował się opis czynności dyrektorów Barthelemy i Carnot, który w treści umieszczamy: „Dway ci dyrektorowie osłabiali i psuli wszystkie starania rządu. Carnot zaprzeczał zawsze zaboystwom w południowych departamentach popełnianym i sprzeciwiał się skasowaniu jen: Willot. Gdy republikancy dyrektorowie podawali chwalebne dla Francyi projekta, on zawsze prawie był im przeciwny. — Polityczną nawet existencyą Papieża, utrzymywał zawsze. Chętnie by był wszystkim krajom zdoby-

tym przez Francją, rząd monarchiczny nadał, iako mu też szczerulniew myśl królestwa Lombardzkiego podobala się.— Barthelemy dał dowody podobnegoż sposobu myślenia.— O pierwszym to jeszcze powiadaia.— Gdy się zatrudniano interesami Hollenderskimi i roztrząsaniem projektu do traktatu, przez który miano uzupełnić daną obietnicę tej rzeczypospolitej nie odłączania jej interesu od naszego.— Carnot utrzymywał: „trzeba Hollandyą poświęcić, los jej może być dla nas obciążną rzeczą, równie iak to, czyli Anglia zatrzyma lub nie niektóre z jej osad.”— Gdy woyska rzplitej z tak wielką odwagą Kehl broniły, zdaniem jego było, iż się to miejsce utrzymać nie może, iż było nie rozsądkiem bronić go uporczywie, a iednak bez tego armia Austryacka zatrzymana przy tym stanowisku, byłaby na pomoc innym woyskom do Włoch pośpieszyła.— Gdy była mowa o ostatnim przeysciu przez Ren, Carnot go zawsze spóźniał, mimo czynionego mu przekładania, iak podobna dywersya użyteczną będzie dla armii Włoskiej, on twierdził zawsze: „że to jest trudną rzeczą do uskutecznienia, że nic do tego nie przygotowano.” Cała zaś

armia przeciwnie zaświadczyć może. Pisał nawet do armii Włoskiej: „że armia Renu nayprędzej za 2 miesiące przeprawić się iest w stanie.” W takowych okolicznościach podpisano traktat w Leoben, przez który więcey z naszej strony uczyniono ofiar, niżeli wypadało &c.

Z Neapolu d. 14. Marca.

Żeby na wszystkie mogące wypaść zdarzenia być w gotowości, odebrała nasza armia rozkaz uformowania dwóch obozów. Król sam będzie miał nad niemi komendę, a jenerał Colli będzie pod nim komenderował. Jeżeli się bez wojny nie obejdzie, będzie 100,000 millicyj uformowane. Na granice idzie wciąż wiele artylleryi i amunicyi; rekrutów bardzo wiele wybieraia. Wiadomości o wewnętrznych rozruchach są przesadzone.— Arsztówani w Rzymie i do Civitavechia odprowadzeni kardynałowie, mają być do Sycylii wyprowadzeni.

Angielscy kuznistrzowie w Rzymie nie ani na osobach, ani na własności nie cierpieli, ale bankier Jenkins postradał domu, i srebr: lord Bristol obraży i 6000 f. stł.

D O N I E Ś L E N I A .

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi oznajmia Edyktem niniejszym P. Teresie z Olsolińskich Petocki i Maryannie z Olsolińskich Mniszkowej: że JP. Ludwik Gołński u tychże sądów Krakowskich o oszacowanie dobr Chrzanowa i Olsolina z należytosciami, dla zaspokoienia summy 91,494 zł: pol: notę podał, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości, gdzie one zostaią, lub czy wcale w Lewickiego z ich szkoda i ich kosztem kuratorem ustanowiły, z którym ten proceśszym Edyktem, tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwolitym same się stawiały, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, to kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestęły, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sądom tutejszym wymieniły, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do popar-

cia tej sprawy za najsukuteczniejsze osadzi: ileż w przeciwnym przypadku niedogodność z zwłoki wynikać mogącą, sobie samym przypisać winne będą. Tak bowiem Prawa C. K. opiewają.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krakows: zachod: Galicyi. Dnia 7 Marca 1798.

Ascher.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa.

Pickarshi.

Jes. Nob. a Kronenfels.

Olechowski.

C Kskie sądy szlacheckie Krak. zachod. Galicyi oznajmują Edyktem niniejszym Wznemu Michałowi Walewskiemu: że Konwent Panien zakonu S. Franciszka, Reguły S. Klary w Krakowie u S. Jędrzeja zostających, u Tychże Sądów, o nadgrodzie nie zupełne przeświadczeni sentencyi Ziemstwa Krak. dnia 19 Października R. 1796 serowanej, Pensyi z Kontraktu arendownego klucza Zawichostu i Borowa pochodzących, przeciw niemu notę podał i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w państwach C. K. znajduje się, temuż Michałowi Walewskiemu tutejszego patrona Wolickiego, z jego szkoda i jego kosztem kuratorom postanowiły, z którym ten proces podług ordynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym edyktem tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osadzi, gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą, sam sobie przypisać winien będzie. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krakow: zachodniej Galicyi dnia 19 Marca 1798.

Ascher.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa.

Pickarshi.

Darowski.

Roskošchny.

C. K. sądy szlacheckie Krakowski zachodniej Galicyi oznajmują edyktem niniejszym Jmć Panu Adamowi Walewskiemu; że JP. Tomasz Suchodolski utych sądów, o exekucyę rzeczy ruchomych na zaspokojenie summy 8000 f. p. przeciw niemu notę podał, i opomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się. Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach znajduje się, temu P. Walewskiemu tutejszego patrona Głogowskiego, z jego szkoda i jego kosztem kuratorom postanowiły, z którym ten Proces podług ordynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby na dzień 14 czerwca 1798 r. o godzinie 9 z rana do sprawy ustney sam się stawił, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia swej sprawy najsukuteczniejszymi być sędzi; gdyż w przeciwnym razie, wypadki niepomysłne z zaniedbania wynikać mogące, sobie samemu przypisać winien będzie. Tak C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądów szl. Krakowskich zachodniej Galicyi dnia 10 marca 1798.

Pickarshi.

J. Nob. a Cronenfels.

Olechowski.

Dnia 29 maja b. r. i potym w następujące dni, będą w kancelaryi administracyi dobr rządowych zachodniej Galicyi w Krakowie w kamienicy JP. Kasparęgo na ulicy S. Jana pod Nrem: 486 tudzież w C. K. urzędzie cykularnym siedleckim, i Radomskim od g. 9tej ranney do 1ey, zaś po południu od 3ey do 6tej godziny niżej wymienione rządowe dobra, i osobne folwarki po części na rok ieden, to jest od 24 czerwca 1798 do 23 czerwca 1799, po części zaś na trzy lata, przez licytacją w arendę puszczane, — iako to:

		Jedno roczna fiskal: cena.		Stromiec.) Brzozowka.) razem
Cyrkuł Sandomirski.				Janikow z przyległościami.
W C. K. Administracyi w				Łąki przy Wardze.
Krakowie na 3 lata.				Część Mironica. 486 — —
Piorkow.				Cyrkuł Lubelski.
Nieskurzow Adwokacya.				Buchaczew z przyległościami.
Cyrkuł Kielecki.				Cyrkuł Radzyński.
Grodzisko, Hołowięki i Szabinie.				Laskarzew 2338. — —
Kielecka adwokacya.				Cyrkuł Siedlecki.
Daleszycka detto.				W Siedleckim C. K. Cyrku-
Bodzętyńska detto.				larnym Urzędzie.
Dobrowoda. zł. R. 3000. kr. —				Cegłów i Mienie.
Zboruwerk 2615. — —				Gocłów woytostwo.
Cyrkuł Olkusk.				Grodek. 6542. — —
Wierzbie.				Popow. 721. — 35
Jeżowka. 1074. — 37.				Barcząca.
Jeleń adwokacya				Boymie.
Cyrkuł Koniski.				Buzyska.
Smarzowice.				Długa Kościelna.
Prostow adwokacya.				Grochow.
Cyrkuł Radomski.				Leśniki.
W C. K. Radomskim Cyrku-				Lipka z przyległościami.
larnym urzędzie.				Młeczyn.
Gęzawy adwokacya.				Mogielnica. 599. — 39.
Zielonka z Mierząką.				Ostruwerk.
Zwolin.				Sobienie biskupie.
Gzowice.				Żarnowka.
Kelbow. 3983. — 29.				Zalubie.
Wisimierzycy.				Czerwaka adwokacya.
Ryczywół adwokacya.				Zawieszyn.
Dolni świeże.				Nowiaki z Sitnym pojedynczy folwark.
Podkania.				Gwizdziali detto.
Morzęcin detto.				Janowska Dziekania na 1. rok 675. — —
Rażny folwark.				Zalesie.
Sadowne detto.				Cyrkuł Łukowski.
Sadolesz detto.				Stayne.
Cyrkuł Bialski.				Strzyżew na 1 rok. 685. — —
Derlo. 1635. — 36.				Sobibor.
Kostomłoty.				

Od dzierżawy wyżej wymienionych dobr, szczególnie Żydzi są wyłączeni, wreszcie zaś każdy do dzierżawy przypuszczony będzie, który następujące, a dotychczasowe obowieszczenia tylko ściągające się kondycye wypełnić może, gdyż istotnie dzierżawy obowiązki licytantom przed licytacją tak w krajowym, iako i Niemieckim języku przeczytane i wytłomaczone będą: iako to:
imo Każdy dzierżawy życzący 10 część fiskalney ceny na vadium przed zaczęciem licytacji ałożyć ma.

2do Pierwsza pofroczna dzierzawna rata, na 14 dni przed wnieysciem do pofsesyi do tyczącej się ekonomiczney C. K. kasy zapłacona być powinna.

3tio Każdy licytować życzący, przed licytacją udowodnić ma, iż w stanie jest przepisaną złożyć kaucją.

4to Każdy dzierzawca powinien zdaną kaucją wiednoroczney arendowney summie, zaraz przy wstępie do pofsefsyi złożyć, i formularz takowy na 14 dni przed licytacją tak w niniejszey C. K. dobr rządowych administracyi, iako i w kazdey kameralney ekonomiczney prefekturze, otrzymać może.

Na reszcie cena fiskalna, która w powyższym wyszczegulowaniu wyrażona nie jest, przy licytacyi publicznie obwieszczoną będzie.

Z Cef. Kr. zachodnio - Galicyjskiej dobr rządowych administracy.

W Krakowie dnia 28 marca 1798.

Jozef de Melnicki m.p.

Gubernialny konsyliarz i rządowych dobr Administrator

Per Magistratum C. R. Urbis Metropolis Cracoviae hisce notum redditur, subsecuta morte Reyerendi Thomae Kompertowicz Vice Decani in Arce Cracoviensi ab intestato (qui hic Cracoviae die 1 Decembris 1797 fatis celsit, eo fiaae, quatenus cum pertractatione substantiae relictæ certo procedatur, omnes illos, qui ad præmissam substantiam aut per successiõnem, aut jure Crediti quidquam prætereendere præsumant, edicjaliter citare necessarium adiuventum esse. Acleoque omnes illi, qui prætensionem aliquam ad præmissam substantiam habere credunt, in die 28 Aprilis a.c. hora 9 matutina coram delegata eatenus Comissione hic Judicii personaliter aut per sufficienter constitutum Plenipotentem certo comparere, & suas prætensiones demonstrare obligantur, secus præfata substantia derelicta absque omni exceptione pertractabitur, & successoribus hic loci iam se legitimatis, ut pote: Bartholomæo Kompertowicz, Hedvigi, Annæ, & Catharinæ Pacygowiczom, Annæ Cieplińska, Catharinæ Sawiczewska, & Michaeli Bartholomæo bini nominis Kompertowiczom æque extradetur. Decretum Cracoviae die 17 Martii 1798.

J. Gellinek m.p.

Michael Wohlman m.p.

Josephus Wytyszkiwicz m.p.

Jos. Ant. Feistemantell m.p.

Ex Consilio Cæs. Regii Senatus Urbis Metro: Craco.

Peregrinus Łodziński secr.

372.

Z Strony C. K. Radomskiego Cyrkularnego urzędu czyai się mocą niniejszego edyktu Franciszkowi Leweckiemu, który na dniu 21 sierpnia r. z. z dominium Grzmiaćca z żoną swą i dziecięciami, bez wiadomości zwierzchności i pozwolenia od rządu krajowego, za granicę uszedł, wiadomo, iż jeśli się teazę wraz z familią swoją w przeciągu roku jednego do C. K. państw niepowroci, z nim iako z emigrantem wedle praw postąpi się, i majątek jego w tutejszym kraju pozostały a teraz już przy areztowaniu, bez dalszego względu na rzecz skarbu naywyższego skonfiskowany zostanie. W Radomiu na dniu 22 lutego 1798.

W niebytności JW. Starosty cyrkularnego.

J. B. de Bernhard, iszy C. K. kommissarz.

Ex parte Magistratus Cæs. Reg. Urbis Metropolis Cracoviae, medio præsentis Edicti, omnibus his, quorum interest, notum redditur, quod super universa Substantia Mobili & immobili, hac in provincia reperibili, post olim Josephum Hietzgeri huiatem Mercatorem relictæ Concursus Creditorum aperiatur. Igitur Creditores omnes & singuli qui ad formandam quam piam adversus oberatum prætensionem jus se habere crederent, convocantur, ut usque ad diem 21 Junii Anni currentis 1798 prætensiones suas medio exhibendi adversus constitutum in Persona Advocati Magnifici Caroli Kreczyk Curatorem Malsæ concursualis qualem processus Ordinarii forma requirit Libelli, coram hoc Magistratu

se fortius profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate Actionis suæ, sed etiam de Jure vicijus collocatio in hac vel illa classe desideratur, valide doceant, quo secus, post lapsum præmemoratum terminum, nemo amplius audietur, atque ii, qui eo usque prætensiones suas in hoc Judicio non insinuaverint respectu Universæ Operati hac in Provincia reperibilis Mobilis & Immobilis substantiæ, effectivæ, & ne fors accrescendæ, in quantum talis per insinuatōes se creditores exhauriretur, tum quodque absque omni exceptione præcludentur etiam si ipsis revera, jus compensationis competeret, vel quampiam rem jure Dominii ex Mafsa vindicandam haberent, vel vero Actioni suæ per Pignus vel hypothecam cautum esset, adeo ut huius modi creditores si forte Mafsa quidpiam tenerentur non obstante quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ competisset, Debitum mafsa solvere teneantur, & se eatenus adactos iri noscant. Præterea Omnibus & singulis Creditoribus dies 22 Junii anni curi 1798 hora 10 mat. pro eorum comparitione personali, vel per rite legitimandos plenipotentios suos coram hoc Magistratu C. R. Urbis Cracov: eo fine statuitur, ut Curatorem Bonorum intermaliter in die 10 Aprilis anni curi. hora 10 mat. constituendum, aut confirmant, aut alium constituent, & una deputationem Creditorum deligant, porro potestatem tam pro Curatore Bonorum, quam pro deputato Creditorum determinent, eo certius, quo secus in quantum nullum Creditorum dicta die comparere contingeret Cæs. Reg. Magistratus hujus Urbis Curatorem bonorum & deputatos omnium emanentium Creditorum periculo denominabit, eorumque potestatem determinabit. His igitur quilibet conformiter agito, sibi que a damno caveto, hæc enim dicant sancitæ ieges.

Datum Cracoviæ die 17 martii 1798 Anno.

J. Gellinek m. p.

Josephus Wytyzskiewicz m. p.

Adalbertus Tussek m. p.

Adalbertus Florkowski m. p.

Jos. Ant. Feistmantell m. p.

Ex Consilio Cæs. Reg. Senatus Urbis Metrop. Cracov.

Ignatius de Nikoledon secr.

571.

Cæs. Kr. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniev G. Hcyi oznaymują edyktem ninieyszym JP. Mikołajowi Czermińskiemu, że J. Pani Urszula z Morsztynow Dembinska utychże sądow Krakowskich, oskarżowanie kompromisju doia 15 listopada 1795 szasnego, przeciw niemu notę podała, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale C. K. krakach dziedzicznych znawdnie się, iemoż J. Panu Mikołajowi Czermińskiemu tuteyszego adwokata prowincjonalnego Wolickiego i jego koSTEM kuratorem postanowily, z ktorym process podług przepisu ordynacyi sądowey rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniey zym edyktem tym końcem uponina się, ażeby wczasie przyzwonity, to jest w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli takie ma prawa swego, dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wczesnie przestął, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia tey sprawy nayskuteczniejszymi bydyć sdy: ile ze w przeciwnym przypadku niedołęność zzwłoki i zaniedbania wyniknąć mogącą, sobie samemu przypisać winien będzie. Tak bowiem Cæs. Kr. Prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlachecc: Krakows: zachod:
G. Hcyi. Dnia 12 Marca 1798.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa.

Franciszek Borgiasz Pickarski.

Olechowski.

Roskoschny.

Ascher.